

కామెట్ కథ

ఎవరి జీవితంలో ఎప్పుడు

ఎలాంటి మార్పు వస్తుందో ఎవరూహించగలరు?

నిన్నటి దాకా సాంప్రద కారులో తిరిగిన వాడి రాత అష్టవంకర్లయిపోయి, సైకిలు రిక్షా ఎక్కాల్సి రావచ్చు. డొక్కు సైకిలు తొక్కేవాడి దశ తిరిగి మాటిజ్ కారు ఓనరయిపోవచ్చు. అంతా ఆ పై వాడి లీల.

లీల కాకపోతే, పుట్టినప్పుడు పెట్టిన ఏడుపు ముఖాన్ని అలాగే కంటిన్యూ చేసుకుంటూ నలభయ్యయిదేళ్ళ పాటు ధుమ ధుమ లాడుతూ లాగిస్తున్న బతుకు బండిని ఒక్కసారిగా సైడ్ బ్రాక్ వద్దించిన నిరంజనం నంగతి ఏమిటంటారు?

నవ్వు అంటే తెలిసి తిర్యగ్గుంటువులకైనా ఎప్పుడైనా నవ్వొస్తుందేమోగానీ, మన ఎన్. నిరంజనానికి మాత్రం నవ్వంటే ఏమిటో తెలీదు. ఎవరైనా పలకరిస్తే, చిరునవ్వు నవ్వుతాం. కానీ మనవాడికి మూతి మరింత ముడుచుకు

ఎన్.నిరంజనం ఇంటి వేరేమిటోగానీ, అందరికీ నిర్వికార నిరంజనంగానే తెలుసు. ఎర్రసిరాతో మార్కింగులు చేసుకుంటూ, ఆకువచ్చు సిరాతో సంతకాలు పెడుతూ నాలుగు చేతుల పని రెండు చేతుల్లో చేస్తూన్న నిరంజనం, తలెత్తి చూసాడు, ఎవరో అడగొంతు విన్పించేసరికి.

“ఎక్స్ క్యూజీమీ నర్” టూత్ పేస్ట్ అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ లా పళ్ళన్నీ బయటపెడుతూ ఎదురుగా నిల్చుని వుండో జీన్స్ పాంట్ అమ్మాయి.

“సారీ! ఐ హావ్ నో టైమ్” మళ్ళీ తలకాయని పైలోకి

“ఓ.కె. కూర్చోండి” ఇష్టం లేనట్లుగా నవీస్తూ అమ్మాయి నిరంజనం.

“థాంక్యూ. థాంక్యూ వెరీ మచ్. మీ పేరు” చెప్పాడు.

“ఎన్ ఫర్ నాటియా” నవ్వుతూ అడిగింది బుల్లెమ్మ. జిల్లుమంది నిరంజనానికి. ‘నాటి’ ఎంత బ్యూటీగా వుంది ఆ పేరు.

“మీ ఏజ్! డ్వింటీ ఎయిట్ అండ్ థర్టీ మధ్యలో వుండొచ్చు అనుకుంటున్నాను. యామై రైట్” చిలిపి కళ్ళతో మరో ప్రశ్న.

‘మరోసారి జిల్లు!’

“నే.. నే... అయ్యాం ఫార్టీ ఫైవ్ ఇయర్స్ ఓల్డ్” అడపి ల్లలా సిగ్గుపడ్డాడు.

“యూ ఆర్ రియల్లీ నాటి నర్. ప్లీజ్ నిజం చెప్పండి. మీ ఏజ్ ఎంత?” ముక్కుని నోటి దగ్గరగా తెచ్చుకుని ముద్దు ముద్దుగా అడిగింది బుల్లెమ్మ.

నిజంగా తను అంత చిన్నవాడిలాగా కనపడుతున్నాడా! తనకు అన్నలు తెలిలేదు ఇన్నాళ్ళూ. షే. అనవసరంగా మొన్నీమధ్య తనకు మనవడు పుట్టిన నంగతి ఆఫీసల్ చాలామంది దగ్గర చెప్పేశాడు.

“ఓ.కె. మీకు వయసు చెప్పటం ఇష్టం లేకపోతే వదిలెయ్యండి. మరో చిన్న ప్రశ్న. అర్యూ మారీడ్.”

మరోసారి గుండె రుల్లు. ఇంకా బ్యాచిలర్ లాగా కన్ను స్తున్నాడన్నమాట తను. ఒరేయ్ నిరంజనం! నీ గురించి, నీ హ్యాండ్ నమ్ పెర్సనాలిటీ గురించి నీకు ఇన్నాళ్ళూ తెలికపోవడమేంట్రా వెరీ వెధవా!- మనసు ఆనందంతో పొంగి పొర్లిపోతుండగా,

“అఫ్ కోర్స్. అయ్యాం ఎ మ్యారీడ్ వర్సస్”

“అంటే మీ ఆఫీసల్ చాలామంది లేడిస్ కి మీ మిసెస్ సైన చాలా జెలసీ వుండి వుండాలి, ఇంత హ్యాండ్ నమ్ ప్రెస్ న్ని సొంతం చేసుకున్నందుకు” ఆరాధనతో ఆ పిల్ల కళ్ళు నియాన్ లైట్ లా మెరుస్తున్నాయి.

‘పుట్టినప్పటి నుండీ బ్రతికున్న వాడెవడూ తననీ, తన అందాన్ని గుర్తించిన సంఘటన ఒక్కటి కూడా లేదు. చివరికి తన భార్య కూడా- తనను, తన అందాన్ని మెచ్చుకున్న పాపాన పోలేదు. అలాంటిది, ఇంత అందమైన, ఆల్ట్రామో డ్రర్స్ పిల్లకి తను నచ్చాడంటే, ఓహో! హౌ లక్లీ అయ్యామ్!’

అదిగో! అప్పుడే పుట్టి బుద్ధెరిగక జరగని ఓ అద్భుతం జరిగిపోయింది. నిరంజనం నవ్వాడు. మీసాల చాటునుండీ దూనుకు వచ్చిన నవ్వు తాలూకు శబ్ద తరంగాలు సెక్షన్ అంతా నిండిపోయాయి.

విశాలాక్షి ముగ్గు చుక్క తప్పింది.

రత్నకుమారి గోళ్ళ రంగుని వేలినిండా వూసేసుకుంది. కుమారబాబు ఇయర్ ఫోను చొక్కా లోపలికి జారిపోయింది.

నిరంజనం నవ్వు మాత్రం కంటిన్యూ అయింది.

నాటి నిరంజనం

పోతుంది. నుదురు మరో నాలుగు ముడతలు పడుతుంది. కామెడి సినిమాలు చూపించి అప్పటికీ నవ్వుకపోయేసరికి చంకల్లో చక్కిలిగింతలు పెట్టి మరో నవ్వుంచుదామని చూసిన మిసెస్ నిరంజనానికి, పాపం నిరాశే మిగిలింది.

ఆనందం, సంతోషం ఆయన డిక్షనరీలోనే లేవు. ఎల్లప్పుడూ దీక్ష వూనినట్లు శోకభరిత ముఖారవిందంతో విలసిల్లుతూ పాతికేళ్ళుగా ఉద్యోగ భారాన్ని వహిస్తూ నెట్టుకోస్తున్న నిరంజనం, ఈరోజు ముఖంలో మతాబులు వెలిగినంత సంతోషం కురిపించాడంటే ఎంతాశ్చర్యం?

ముషారఫ్ కాళ్ళిరుని మాకొప్పు, అచ్చంగా మీరే వుంచుకోండంటే కూడా ఇండియా ప్రధానికి అంత ఆశ్చర్యం కలగదేమో!

అసలు ఆ రోజేమయిందంటే...

నిశ్శబ్దంగా వుంది సెక్షను. అప్పుడప్పుడూ కదిలే పేపర్ల నడి తప్ప మరే శబ్దం లేదు. పైలు లోపలికి తలకాయ దూర్చేసి, తప్పులు వెతకడంలో బిజీగా వున్నాడు నిరంజనం. క్లర్కు విశాలాక్షి ఏకాగ్రతతో తెల్లకాగితాన్ని నలుపు చేస్తోంది చుక్కల్ని కలుపుతూ, మరి వచ్చేది నంక్రాంతి వండుగ కదా! గోళ్ళ రంగుకి సెకండ్ కోటింగ్ యిస్తూ టైపిస్టు రత్నకుమారి, ఇయర్ ఫోన్ లో పాటలు వింటూ కుమార్ బాబూ కూడా చాలా బిజీగా వున్నారు. ప్రభుత్వ ఆఫీసు కావటం నుంచి ఆఫీసు పని తప్ప అన్ని వసులు ఆఫీసు సమయంలోనే చేసుకోవాలన్న నియమం నిరంజనానికి తప్ప అందరికీ తెలుసు.

పాతికేళ్ళేస్తూ అన్నాడు నిరంజనం.

‘రోజుకు నాలుగు తక్కువ కాకుండా గిరాకీలు తగుల్తుంటాయి ఇలాంటివి. అవి కొనండి, ఇవి కొనండి అంటూ వెంటపడి ప్రాణం తీసే సేల్స్ పీపుల్ కి, ప్రీ ఎంట్ల ఈ ఆఫీసల్’ మనసులోనే విసుక్కున్నాడు.

“హలో! మీరేం కొనకపోయినా వర్లేదు సర్. జస్ట్ కొంచెం ఇన్ స్పైరిషన్ ఇస్తే చాలు. యం.బి.వి. స్టూడెంట్ సి. మార్కెటింగ్ రీసెర్చ్ చేస్తున్నాను. ఈ రీసెర్చ్ రిపోర్ట్ వల్ల కలిసే మార్పు వల్లనే మా పాస్ వర్సెంటేజీ పెరుగుతుంది. ప్లీజ్” జలధారలాగా స్వచ్ఛమైన అవిరళమైన ఇంగ్లీష్ లో అంది ఆ అమ్మాయి.

కొంచెం మెత్తబడినా, బయటికి మాత్రం బింకంగా “సారీ! మీకు చెప్పాను కదా! నాకు టైం లేదు. అయ్యామ్ క్లయిట్ బిజీ” ధుమధుమల్ని కంటిన్యూ చేశాడు నిరంజనం.

“మీలాంటి యంగ్ మెన్ కూడా ఆలా అంటే ఎలా గండి? ఈ నర్వేలో మీరు చేసే హెల్ప్ వల్ల అల్టిమేట్ గా మీకే బెనిఫిట్. ప్లీజ్ నర్”

యంగ్ మెన్ అన్న పదం వినేసరికి నిరంజనానికి మతి పోయింది. ద్వీపకల్పంలా వున్న బుర్రమీద తడుముకుని చూసుకున్నాడు. జోక్ చేస్తోందేమో ఈ జీన్స్ పాంట్ బుల్లెమ్మ అనుకుని, ఆమె వంక తేరిపార చూశాడు. కొంచెం కూడా వేళాకోళం లేని, నిజాయితీగా వున్న ఆ పిల్ల ముఖం చూసేసరికి, ఆ అమ్మాయి చెప్తోంది నిజమే అని గర్జిగా నమ్మేశాడు.

“చెప్పండి మేడమ్. మీకేం కావాలి? ఇంకా ఏమయినా ఇన్వెస్ట్మెంట్ కావాలంటే అడగండి. అభ్యంతరం లేదు.” ఈ చెవి నుండి ఆ చెవి దాకా సాగింది నవ్వుతున్న నిరంజనం నేరు.

“ఎం లేదు. ఇదిగో వీటిని చూడండి” చల్లగా కబురు చెప్పింది. బ్రీఫ్ కేస్ లోంచి టీ పర్ట్ బయట పెట్టింది.

“నరే! ఇవి చూడండి. ఇవి చాలా పేరున్న కంపెనీకి చెందిన బ్రాండెడ్ టీ పర్ట్. మీ కలర్ కాంప్లెక్స్ కి, ఫిజిక్ కి సరిగ్గా సరిపోతాయి. కుట్టు ఊడవు. డ్రింక్ అవవు, పేడ్ అవవు. అందుకు నేను గ్యారంటీ. మీకు నచ్చితేనే తీస్కోండి. బలవంతం లేదు. ఇందులో నాకు వచ్చే ప్రాఫిట్ ఏమీ లేదు. నా సర్వే ఎనాలిసిస్ కి సహాయం చేసినట్టువు తుంది. మీరు తీసుకుంటే” కనురెప్పలు మూస్తూ, తెరుస్తూ అందమైన ఇంగ్లీషు అభ్యర్థన అడి.

“కానీ... కానీ... ఇవి నాకు ఎలా సరిపోతాయో. చాలా చిన్న సైజువి కదా!” అప్పటికే అయినయిపోయిన నిరంజనం తేరుకుంటూ అన్నాడు. నిజానికి తన మనవడికి అయిదో ఏటికి పుట్టినరోజు గా ఇవ్వొచ్చు, వాదీని.

“ఓ అదా మీ డవుట్! మీలాంటి మోడ్రన్ యంగ్ మ్యాన్ కి తెలిసి వుండాలే ఇవి ఫ్రైచబుల్ టీ పర్ట్ అని. ఎంత కావాలంటే అంత సాగుతాయి. మీకు ఫార్టీ ఇయర్స్ వచ్చినా సరిపోతాయో” ఒక పర్ట్ ని చేతులతో బాగా సాగదీసి చూపించింది.

అంటే నిజంగానే తనని ముప్పుయేళ్ళవాడిగానే అనుకుంటోంది అన్నమాట ఈ పిల్ల.

“నరే! ఇంతకీ వీటి రేటు”

“రేట్ దేముంది నరే. ప్రాఫిట్ ఒరియంటెడ్ కాదు కదా! జస్ట్ మూడు వందల తొంభై తొమ్మిది రూపాయలు అంతే!”

యవ్వనం తాలూకు అనుభూతిని మనసులోనే అణుచుకుంటూ ఎనిమిది వందల రూపాయల్ని, ఎనిమిది రూపాయలన్నంత తేలికగా ఆ అందగత్తెకి అర్పించి, ముందురు ఎరువురంగుది ఒకటి, పనువు వచ్చుది ఇంకొకటి ఏరుకున్నాడు నిరంజనం.

“థాంక్యూ నరే. థాంక్యూ వెరీ మచ్” నిరంజనం చెయ్యిలాక్కూని మరీ పేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి వీడ్కోలు తీసుకుంది జన్మపాంటు బుల్లెమ్మ.

జన్మలో అడవిల్ల చెయ్యి పట్టుకుని ఎరగడు నిరంజనం. పెళ్ళాం చేతిని తప్ప, ఆ స్పర్శ తాలూకు వైబ్రేషన్స్ ముంజేతి నుండి ముఖం దాకా ప్రాకి నవ్వు రూపంలో అలా, అలా బయటకొస్తూనే వున్నాయి ఆ రోజు నుంచీ.

పద్మలతా జయరాం

“హా! గుడ్ మార్నింగ్ ఎప్పిరిబడి!”

అప్పటిదాకా ఎవరబ్బా ఈ శాల్తీ అని మధనపడుతున్న స్టాఫ్ అంతా గొంతు గుర్తుపట్టి అయ్యబాబోయ్ ఈ దనరా బుల్లెడు మన నిర్వికార నిరంజనమా అని నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టారు.

ఎర్రటి టీ పర్ట్ ని బలవంతంగా ఇరికించిన శరీరం ఆప సోపాలు పడుతోంది. ముందుకు పొడుచుకొచ్చిన పొట్ట బోర్లించిన కుండలా వుంది. దాని క్రింద స్కిన్ టైట్ పాంట్ క్రీమ్ కలర్ లో ఒంటి మీద వుండనా, వద్దా అన్నట్లుంది. మీసాలు తీసేసిన మూతి, దానికి కొంచెం పైన నల్లటి కళ్ళు ద్వాలు, ఆ పైన నిండుగా పూసిన నల్లని రంగులో జుత్తు.

ఓహో!

నిరంజనం రూపమే మారిపోయింది.

చేతిలో కీ బంచ్ ని గిరగిరా త్రిప్పుతూ మళ్ళీ అన్నాడు.

“గుడ్ మార్నింగ్”

“వెరీ, వెరీ గుడ్ మానింగ్ నరే. అసలు మీరు, మీరు...” మాట తడబడుతోంది విశాలాక్షికి.

“యస్... ఇటీజ్ మీ. నేనే” గర్వంగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఇక సెక్షన్ స్టాఫ్ కే కాదు, ఆఫీసు మొత్తం అందరికీ ఈ ఎనిమిదో వింత ఎగ్జయిటింగ్ గానే వుంది. స్టీవ్ లెస్ జాకెట్ లా వున్న టైట్ టీ పర్ట్ తో ఆ రోజంతా ఆఫీసు కాంపౌండ్ లో

చాలాసార్లు పచార్లు చేసాడు నిరంజనం. కనిపించిన లేడీ స్టాఫ్ అందరి వంకా చిరునవ్వులు చిందిస్తూ చూసాడు. ఆడా, మగా తేడా లేకుండా అందరికీ షేక్‌హ్యాండ్ ఇచ్చే ప్రోగ్రాం మొదలుపెట్టాడు. యంజనం తాలూకు ఉద్రేకం తెలిసేది అది దాటిపోయాకే కానీ! క్యాంటీన్లో, క్లబ్బులో ఎక్కడ పదిమంది జనం కూడతారో, అక్కడంతా నిరంజనమే ఆ రోజు. ముఖం తిప్పుకుని నవ్వుకునే మహిళామణులు కొందరయితే, నిరంజనం ముఖం మీదే వెక్కిరిం తగా నవ్వేవాళ్ళు మరికొందరు. అయినా అవేవీ వట్టింతు కునే స్థితిలో వుంటే కదా మన హీరో.

“గురువుగారూ! అదిరిదండీ మీ డ్రెస్సింగ్. ఎవరి సెలక్షన్ సార్” ఓ కొంటి కుర్రాడి కామెంట్.

“థాంక్యూ! థాంక్యూ వెరీమచ్! సెలక్షన్ మనదే” గర్వంగా చెప్పాడు నిరంజనం.

“మెళ్ళి ఓ చెయిన్, చేతికి బ్రేన్‌లెట్ వుంటే మంచి గెటప్ వచ్చేది సార్. ఓ సిగార్ స్మౌక్ చేస్తూ పోజిచ్చారనుకోండి, వావో! బ్రహ్మాండమైన యాడ్ తయారవుతుంది. కదూ గోపాల్” నిరంజనాన్ని ములగచెట్టెక్కించాడు మరో కొంటి కోణంగి.

“ఊరికే కళ్ళకి విందు చూస్తే ఏం లాభం సార్. కాస్త మా కడుపు కూడా నింపండి నజర్ తగలకుండా వుంటుంది”

“డెపినెట్‌గా ఆరేంజ్ చేయిస్తాను” ప్రామిస్ చేశాడు నిరంజనం.

“అబ్బా! ఏమిటండీ ఈ అవతారం. బుడబుక్కలవాడి లాగా. ఆ చొక్కా ఏమిటి ఒంటికి అంటుకుని? ఆ జీన్స్ ప్యాంట్ ఏమిటి? ఈ గుడ్డివాళ్ళ కళ్ళజోడేమిటి? తీసేయండి బాబూ. చస్తున్నాను చూడలేక ప్లీజ్” బ్రతిమిలాడ సాగింది నిరంజనం శ్రీమతి.

“నథింగ్ డూయింగ్. మరో రెండు వెయిర్స్ కొనుక్కోవాలి నేను. నీలాంటి అవులమ్మలకేం తెలుసు, మోడ్రన్ డ్రెస్స్. ఇష్టమయితే రా సినిమాకి. లేకపోతే నేనక్కణ్ణి వెళ్తాను” ఆల్టిమేటమ్ ఇచ్చాడు నిరంజనం.

కొత్తగా మొదలయిన ఈ ఫ్యాషన్ జ్వరం ఎప్పటికీ తగ్గుతుండే అర్థం కావట్లేదు నిరంజనం భార్యకి. టైటు డ్రస్సులు, దొంగ చూపులు, అనవసరపు పలకరింపులు చెప్పేట్టుగా వుండి, చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళ చూపులు ముళ్ళలా గుచ్చుకోసాగాయి ఆవిడకి. ఇన్నాళ్ళూ తనేదో, తన వనేదో తప్ప పొరపాటున కూడా ప్రక్కవాళ్ళని పలకరించిన పాపాన పొని తన భర్త, ఈమధ్య టింగురంగడిలా తయారయి పనిగట్టుకుని వాళ్ళతో మాట్లాడటం ఏమిదో, అదవాళ్ళ ముందు పోజులు కొడుతూ తిరగటం ఏమిదో, అవిడకి తలకొట్టేసినట్టుగా వుంది. అసలు ఆఫీసు నుంచి వస్తూ ఏ అమావాస్య రాత్రి

పూటో ఏవైనా తొక్కాడో ఏమిదో అని, శాంతి చేయిద్దామా అనే ఆలోచనల్లో కూడా పడింది. డిగ్రీ చదివే కొడుకయితే “హమ్మో! నేను నాన్నతో ఎక్కడికీ వెళ్ళనే అమ్మా! అమ్మాయిలకి సైటు కొడుతున్నాననుకుని, నాన్నతోపాటు నన్ను ఎముకలిరగ్గడతారు జనాలు” అనేశాడు.

“అరే! జరగవయ్యా. ముందుకు జరుగు జెల్లీ. టీకెట్ల యిపోయినయ్యందారు వాళ్ళు” వెనక నుండి తోసాడో శాల్వీ, నిరంజనాన్ని.

కొత్త సినిమా ఫస్ట్‌షోకి తానొక్కడే వచ్చాడు భార్య, పిల్లలూ రామనడంతో.

కాలేజీలు ఎగ్గెట్టి బాయ్ ఫ్రెండ్స్‌తో వచ్చే అమ్మాయిలూ, చేతిలో ఓ బండి వుంచుకుని ఆడపిల్లలకి సైటు కొట్టే షోకిల్లారాయుళ్ళూ నిండిపోయారు థియేటరంతా. అంత మంది మధ్యలో, అడ్-మ్యాన్-అవుట్‌లా వున్నాడు నిరంజనం. ఆకుపచ్చ టీ షర్ట్, నలుపురంగు స్కిన్ టైట్ జీన్స్ తగిలించుకుని, కళ్ళజోడు చాటు నుంచి ఓర చూపులు చూస్తున్న నిరంజనాన్ని రకరకాల పేర్లతో పిలుచుకుంటూ వినోదిస్తున్నారు కుర్రకారు.

ఇంతలో టీకెట్ ఇమ్మ్య మొదలయింది. త్రోక్కినలాట. ఒకళ్ళని తోసి ఇంకొకళ్ళు టీకెట్లు తెచ్చుకోవాలని ఆరాటపడిపోతూ దూసుకుపోతున్నారు జనం.

“కుర్రోళ్ళ మధ్య మీరెందుకు సారూ! ఓ వారం పోయినాక రాకూడదా సినిమాకి” చేతిలో కర్రతో అదిలిస్తూ లైన్ మెయింట్లైన్ చేయిస్తున్న ఖాకీ డ్రస్సాయన అన్నాడు నిరంజనంతో.

తనని కానట్లే అటువైపు అన్నలు చూడకుండా క్యూతో పాటుగా కదుల్తున్నాడు నిరంజనం.

“అంకుల్! అంకుల్!” ఎవరో ఆడగొంతు విన్పించేసరికి ప్రక్కకు తిరిగి చూసిన నిరంజనానికి, ఆ రోజు ఆఫీసులో టీ షర్టులు అంటగట్టిన అందాల బుల్లెమ్మ కనిపించింది. నరాలు జిల్లుమన్నాయి. ఇప్పుడు కూడా జీన్స్ ప్యాంట్‌లోనే వుంది ఆ పిల్ల. కానీ ఆ పిలుపే ఇబ్బందిగా అనిపించింది నిరంజనానికి.

“అంకుల్! ప్లీజ్ ఒక రెండు టీకెట్స్ తీస్కారా! ఈ

క్యూలో నిల్చుంటే ఎల్లుండికి కూడా టీకెట్లు దొక్కలేవు” నిరంజనాన్ని గుర్తుపట్టలేదు ఆ పిల్ల.

“ఓ! మ్యూర్! మీరు యం.బి.ఎ. స్టూడెంట్ కమి హిహిహి! అయామ్ నిరంజన్. గుర్తు పట్టారు కదూ! టీషర్ట్ మీ బ్రాండ్‌దే. దు యూ రికగ్నయిజ్ మీ” అనందం పట్టలేకపోతున్నాడు.

“ఓహో! మీరా! గుర్తొచ్చింది. కొంచెం టీకెట్స్ తీసి పెట్టండి. ప్లీజ్” ముద్దు ముద్దుగా అడిగింది.

“తప్పకుండా! కానీ, మనిషికి రెండు టీకెట్లు మాత్రమే ఇస్తారు కదా! ఎలా?”

“రెండు చాలు. ప్లీజ్ హెల్ప్ మీ.”

ఆ అమ్మాయి ప్రక్కన మరెవరూ లేకపోవడంతో ఆమె ఒక్కతే వచ్చింది కాబోలు! సో! సినిమా హాల్లో తనూ, తన ప్రక్కన ఈ అందాలబొమ్మ, ఆ పూహాకే ఉబ్బితబ్బిబ్బాయి పోయాడు నిరంజనం.

ఎలాగైతేనేం, టక్ చెరిగిపోయి, క్రాఫ్ పాడయిపోయినా టీకెట్లతో దిగ్విజయంగా బయటికి వచ్చాడు నిరంజనం.

“ఎవడీ ఓల్డ్ యంగ్ హీరో? నీ వైపే చూస్తున్నాడు ఇందాకణ్ణిచీ. ఓ లుక్కెయ్యమంటావేంటి?” బుల్లెమ్మ భుజాల మీద చెయ్యేసి అడిగాడు ఆ పిల్ల బాయ్‌ఫ్రెండ్, అప్పుడే వచ్చాడతను.

“షే! ఆయనే మన టీకెట్ దాత. కుర్రాడిలా వున్నారూ సార్ మీరు అని మస్కా కొట్టాణ్ణి. పాపం నిజమనుకున్నాడు” ఆమె గునగునగానే అన్నా, నిరంజనం చెవిలో పడనే పడింది ఆ మాట.

దగ్గరకు వచ్చిన నిరంజనం చేతిలోని టీకెట్లను లాగేసుకుని

“చాలా థాంక్స్ అంకుల్. మీరు లేకపోతే మాకు సినిమా చూసే అదృష్టం వుండేది కాదు, ఓ.కె. టైం అయిపోతోంది. షో బిగినయ్యిందో ఏమో! పద సునీల్. థాంక్యూ అండ నీ యూ విత్ లేట్స్ డ్రెస్ డ్రెస్ గార్మెంట్స్. బై అంకుల్” బాయ్‌ఫ్రెండ్‌తో కలిసి థియేటర్లోకి ఒకటో పరుగు.

కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు నిరంజనం మొహంలో. హమ్మో! హమ్మో! ఎంత మోసం?

వ్వే, తనకు బుద్ధి వుండద్దూ! ఉన్నదంతా పోకులకి ఖర్చు చేసేసాడు తెలివి తక్కువగా. అంతేనా! చచ్చి, చెడి నంపాదించిన టీకెట్లు కూడా గ్రద్దలా తన్నుకుపోయింది, వాటి డబ్బులు కూడా ఇవ్వకుండా.

అవమానం తోటి, డబ్బులు పోగొట్టుకున్న దిగులుతోటి, అలాగే నిల్చుని, మర్నాటి నుంచి ఆఫీసులో ఏం ముఖం పెట్టుకుని అడుగుపెట్టాలో, నాటి నిరంజనం లాగానా, నాటి నిరంజనం లాగానా అని ఆలోచిస్తున్నాడు పాపం పూర్ నిరంజనం.

